

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

X. De Hilario Pictavorum Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἰχθυον ἐφθασε ἡ μελίπυρος τῆς Ἰσορίας ἐπανελθὼν καὶ ἐνυρῶν ἰδίᾳ συναγωγῶν τὰς σωελθόνας αὐτῶν, τῶν παλαιῶν ἀλλὰ τῶν μὴ ἐκκλησιῶν ἐκράτει ἐνζώου, ὁ τῆς φρενῶν παρρησίας Ἰρησκέας· Παυλῖνος τε μίαν τῶν μικρῶν ἐνδον τῆς πόλεως ἐκκλησιῶν εἶχεν, ἧς αὐτὸν ἐνζώου αἰδοῖ τῆς παρρησίας αὐτὸν ἐκτρέβαλε μελίπυρος ἡ ἕξω τῶν πυλῶν τῆς πόλεως τὰς συναγωγὰς ἐποιεῖτο· τότε μὲν δὴ ἔτι τῆς ἀνισορίας ἐνσεβίον ἀνεχώρησε λέκιφρος ἡ πυθόμυρος μὴ δέχου ὑπὸ ἐνσεβίου τὴν χειροτονίαν αὐτῶν, ὕβριν ἠγάτο, καὶ δεινῶς ἠγανάκτει διεκρίνετο ἐν κοινῶν ἐνσεβίῳ καὶ τὰ τῆς συνόδου φρενῶν, ἀποδοκιμάζων ἐκ φιλονεικίας ἐβέλετο τὰ τα ἐν καιρῷ λύπης λεγόμενα, πολλὰς τῆς ἐκκλησίας ἀπέσπασε καὶ γινέῃ πάλιν λέκιφρον ἠγανάκτει ἀίρεσις· ἀλλὰ λέκιφρος τὸν ὄργην ἀποπληρῶσαι ἐκ ἰχθυον ἐδέετο γὰρ ταῖς αὐτῆς ἀπολογίαις, δι' ὧν ἀποστρέφει τὸν διάκονον, σέβει τὰ ὑπὸ τῆς συνόδου τυπέμματα καθυπέχετο· διότι αὐτὸς μὲν τὰ τῆς ἐκκλησίας φρενῶν, εἰς τὴν σαρδανίαν ἐπὶ τὸν οἰκίον Ἰρῶνον ἀπεχώρει· οἱ δὲ παρρησιῶν συλλυπηθῆτες αὐτῶν, ἐπὶ καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας χωρίζον ἐνσεβίον μὲν τὸν διὰ τὴν ἀγαθῆν ἰατρῆν καὶ τὴν ἀνατολὴν τὰς παρρησίας ποιέμενος, τὰς ἡδονικότητας παρρησίᾳ ἀνελάμβανε, σοφῶν καὶ διδασκῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ κηρύματα· μετὰ δὲ ἡ ἐκείθεν, ἐπὶ τε ἰλλυρικῶν παρρησιῶν, καὶ ἰταλίας ἐπὶ τὰς αὐτὰ διεπέσθητο.

potuit. Interea vero Meletius ab exilio regressus est. Qui cum sectatores suos seorsum à reliquis collectas agere deprehendisset, eis praefuit. Sed Euzoii quidem Arianæ perfidiæ antistes Ecclesis potiebatur. Paulinus vero unam duntaxat ex minoribus Ecclesiis intra urbem obtinuit, ex qua illum Euzoii reverentia viri commotus, non eiecerat. At Meletius extra urbis portas plebem colligebat. Ad hunc igitur modum Eusebius tunc temporis Antiochia discessit. Lucifer vero cum ordinationem suam ab Eusebio susceptam non esse intelligeret, eam rem contumeliæ loco ducens, permoleste tulit. Proinde ab Eusebii communione sese abjunct, & ea quæ à synodo decreta fuerant, studio contentionis adductus, cepit reprehendere. Hæc dum per tempus discordiarum geruntur, multos ab unitate Ecclesiæ segregarunt. Quippe nova tunc exorta est hæresis eorum qui Luciferiani dicuntur. Verum Lucifer iram suam explere non valuit. Constrictus enim suis ipsius pellicitationibus tenebatur, quibus per Diaconum missis sponderat, se decretis Concilii assensurum. Itaque ipse quidem Ecclesiasticam retinens fidem, in Sardiniam ad propriam sedem recessit. Hi vero qui unâ cum ipso primum fuerant exulcerati, hæcenus ab Ecclesia segregati permanent. At Eusebius instar præstantis cujusdam medici, Orientis provincias peragrans, eos qui in fide infirmi erant ad integram valetudinem restituit, Ecclesiasticâ doctrinâ eos instituens atque erudiens. Inde digressus, in Illyricum venit, tandemque in Italiam delatus, idem agere perleveravit.

Κεφ. ι.

Περί Ἰλαρίου Ἐπισκόπου Πικτῶν

CAP. X.

De Hilario Pictavorum Episcopo.

Ἐφθάκει ἡ ἐνζώου, ὁ πυθόμυρος ἐπὶ τὸν οἰκίον Ἰρῶνον ἀπεχώρει· οἱ δὲ παρρησιῶν συλλυπηθῆτες αὐτῶν, ἐπὶ καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας χωρίζον ἐνσεβίον μὲν τὸν διὰ τὴν ἀγαθῆν ἰατρῆν καὶ τὴν ἀνατολὴν τὰς παρρησίας ποιέμενος, τὰς ἡδονικότητας παρρησίᾳ ἀνελάμβανε, σοφῶν καὶ διδασκῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ κηρύματα· μετὰ δὲ ἡ ἐκείθεν, ἐπὶ τε ἰλλυρικῶν παρρησιῶν, καὶ ἰταλίας ἐπὶ τὰς αὐτὰ διεπέσθητο.

Ed praverterat eum Hilarius Pictavorum, quæ secundæ Aquitanicæ civitas est, Episcopus, & cunctis per Galliam sacerdotibus rectæ fidei dogmata jam ante insinuerat. Prior enim ab exilio reversus, ad illas regiones pervenerat. Ambo igitur pro fide fortiter propugnarunt. Hilarius vero utpote disertissimus, libris Latino sermone scriptis fidem consubstantialis asseruit.

Z iij

